

[Jensen-Broby.]

vist, at hans Udtalelser er forkerte, er væsentligt for Ministeren at forklare dem — ellers maa de jo blive staaende.

Jeg maa have Lov til at sige, at over for de tre Ting, jeg her har draget frem, har Ministeren nu trukket i Land med Hensyn til den første: at de 15 Mill. Kr. skulde komme Landbruget til Hjælp.

Det næste, jeg paaviste, var, at de Udtalelser, den højtærede Minister kom med til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, var forkerte, idet han sagde, at der paa ingen Maade har været Dækning for samtlige de Udgifter, som Kriselovene forårsagede, gennem de Skatter, der blev udkrevet for de to Aar 1931—32 og 1932—33. Jeg har paavist med Tal, at der var fuld Dækning og endda et lille Overskud. Den højtærede Minister har altsaa ikke villet tage disse Tal op og give en fyldestgørende Forklaring. Jeg maa deri se et Udtryk for, at Ministeren indrømmer, at det var en forkert Udtalelse, han kom med. (*Finansministeren* [V. Buhl]: Nej!). Ja, saa maa den højtærede Minister virkelig paavise, at der var noget forkert i de Tal, jeg nævnte: 33,7 Mill. Kr. til 32 Mill. Kr. og 11 Mill. Kr. i nye Toldskatter + 25 pCt. af Indtægtskatten til de 16 Mill. Kr.

Hvad endelig angaar de fælleskommunale Skatter, siger den højtærede Minister, at det er rent kommunale Skatter, og at man bare har regnet dem sammen og opkrævet dem under eet, og saa deler man dem. Men den højtærede Minister glemmer jo, at man lavede Statsgrundskyldsskatten om. Man lavede en ny Statsgrundskyldsskat og satte Promillerne op fra 1,5 til 6 og fra 1,1 til 4,5. Det kommer den højtærede Minister ikke uden om, og derfor har jeg ogsaa paa dette Punkt Ret i mine Udtalelser. Saa overlader jeg til Tingets Medlemmer at afgøre, hvad der er væsentligt, og hvad der er uvæsentligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Handelsomsætningen er jo øget fra 1936 til 1937. Den, der i særlig Grad har været inde herpaa, er jo den højtærede Udenrigsminister, og han har altsaa,

som jeg allerede een Gang har udtalt, argumenteret paa den Maade, at denne øgede Handelsomsætning paa ca. 169 Mill. Kr. i det første halve Aar havde bidraget til, at det blev bedre, ikke alene for Landbruget, men for hele Erhvervslivet. Saa er det, jeg spørger — og jeg har Grund til at stille det Spørgsmaal —, om ikke der havde været Mulighed for at gaa videre her — jeg nævnte i den Henseende eksempelvis Tallet de 50 Mill. Kr. Dertil svarede den højtærede Udenrigsminister, at det kan aldeles ikke lade sig gøre, Markedet er mættet, det vil sige, det danske Publikum kan ikke købe mere, og derfor har vi ikke været i Stand til at udføre mere. Men det tager vi ikke saadan for gode Varer. Jeg er nemlig aldeles overbevist om, at den højtærede Minister for 1 Aar siden vilde have benægtet her, at vi kunde komme ind i en saa stor Omsætning i 1937, som Tilfældet har været. Der er jo mange forskellige Ting, der tyder paa, at der havde været Mulighed for, at vi kunde være kommet af med betydeligt mere af Landbrugsprodukter, end Tilfældet har været.

Vi kan altsaa ikke uden videre tage det, Udenrigsministeren her har udtalt, for gode Varer. Men vi kan jo ikke komme videre her. Jeg er klar over, at de, der her er de stærkeste, er dem, der sidder inde med Administrationen, og det er de Herrer, der sidder nede paa Ministerbænkene, i alt Fald indtil videre. Det maa vi naturligvis have Vælgerne til at rette, og jeg tvivler heller ikke om, at der bliver Mulighed derfor, næste Gang vi gaar til Folketingsvalg.

Til den højtærede Statsminister vil jeg sige, at han kan ikke benægte, at under Venstregeringen fra 1926 til 1929 havde vi en dalende Arbejdsløshed, saaledes at vi i 1929 omtrent var nede paa det normale. Men det kunde naturligvis ikke slaa til, og derfor var det, man fra de Herrer Side rejste en Kæmpeagitation: de kunde ganske anderledes løse Erhvervskrisen. Nu sidder de i det, som de gør: 100.000 arbejdsløse, med Udsigt til, at vi maaske kommer op paa et meget større Tal inden ret længe. Man skulde tro, at de Herrer efterhaanden maatte komme i Tanker om, at det er forkerte Metoder, de hidtil har benyttet, og at de derfor skulde forsøge paa, om der ikke var andre, der kunde benyttes.